Πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου σχετικά με ειδικά μέτρα υπέρ των παραγωγών που επλήγησαν από την ξηρασία κατά το 1991/92 στην Πορτογαλία

(92/C 251/04)

COM(92) 348 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 5 Αυγούστου 1992)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας:

ότι η Πορτογαλία επλήγη, από το φθινόπωρο του 1991 έως την άνοιξη του 1992, από μια εξαιρετική ξηρασία η οποία επιφέρει αφενός μεν απώλειες της συγκομιδής σιτηρών, οι οποίες σε ορισμένες περιφέρειες αφορούν το σύνολο σχεδόν της παραγωγής, και, αφετέρου, ιδιαίτερα υψηλό σημπληρωματικό κόστος για τη διατροφή του βοείου, προβείου ή/και αιγείου ζωικού κεφαλαίου καθώς και των ίππων σε ορισμένες περιφέρειες· ότι για να αντιμετωπιστεί η απώλεια εισοδήματος που προέκυψε από την ξηρασία για τους παραγωγούς αυτούς, θα πρέπει να προβλεφθούν καθεστώτα ειδικών ενισχύσεων· ότι θα πρέπει να θεσπιστούν οι λεπτομέρειες εφαρμογής των καθεστώτων αυτών·

ότι η εαρινή ξηρασία πλήττει λιγότερο τα σιτηρά όψιμης εσοδείας, όπως τον αραβόσιτο και το σόργο· ότι θα πρέπει επομένως να περιοριστεί η ενίσχυση στα σιτηρά χειμερινής εσοδείας· ότι στις καλλιέργειες σκληρού σίτου χορηγείται ήδη σημαντική ενίσχυση ανά εκτάριο ανεξάρτητα από την παραγωγή· ότι ενδείκνυται κατά συνέπεια να περιοριστεί η ενίσχυση στις καλλιέργειες μαλακού σίτου, κριθής, σίκαλης και τριτικαλίου·

ότι όσον αφορά τα σιτηρά σκόπιμο είναι να περιοριστεί η αντισταθμιστική αποζημίωση στους παραγωγούς η παραγωγικότης των οποίων είναι χαμηλή· ότι για τους παραγωγούς αυτούς η αντιστάθμιση πρέπει να καθοριστεί βάσει του βαθμού απωλείας της παραγωγής και του κόστους παραγωγής των διαφόρων σιτηρών·

ότι, όσον αφορά τους κτηνοτρόφους, πρέπει να προβλεφθεί στις πληγείσες περιφέρειες καθεστώς ειδικών ενισχύσεων για τους παραγωγούς που έχουν στην κατοχή τους θηλάζουσες αγελάδες, προβατίνες ή/και αίγες που βρίσκονται στις εν λόγω περιοχές· ότι θα πρέπει να καθοριστεί το ποσόν των ενισχύσεων αυτών σε επίπεδο επαρκές ώστε να καταστεί δυνατή η αγορά συμπληρωματικής ζωοτροφής κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία, υπό κανονικές συνθήκες, θα επαρκούσε το χόρτο για τη βασική διατροφή αυτών ζώων·

ότι, όσον αφορά την αντιστάθμιση των κτηνοτρόφων για το συμπληρωματικό κόστος, θα πρέπει να καταρτιστεί, συναρτήσει του βαθμού ανεπάρκειας των βροχοπτώσεων σε σχέση με αυτόν που σημειώνεται υπό κανονικές συνθήκες καθώς και των συνεπειών των εξαιρετικά υψηλών θερμοκρασιών, ένας πίνακας περιφερειών αναλόγως του βαθμού ξηρασίας· ότι, σύμφωνα με το βαθμό αυτό ξηρασίας θα πρέπει να καθοριστεί το μέγιστο ποσό των επιτρεπόμενων ενισχύσεων·

ότι, για να καταστεί δυνατή η ταχεία χορήγηση των ενισχύσεων αυτών, είναι σκόπιμο να ληφθούν ως μεμονωμένες αναφορές οι κοινοτικές πριμοδοτήσεις για τις θηλάζουσες αγελάδες, τις προβατίνες ή/και τις αίγες που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο εμπορίας 1991· ότι θα πρέπει, ωστόσο, να ληφθεί υπόψη η περίπτωση νέων παραγωγών που δεν είχαν υποβάλει αιτήσεις για την περίοδο εμπορίας 1991·

ότι οι οικονομικές συνέπειες της ξηρασίας μπορεί να επιβραδύνουν τη διαδικασία ένταξης του γεωργικού τομέα της Πορτογαλίας στην κοινή οργάνωση των αγορών· ότι προκειμένου να υποστηριχθούν οι πορτογαλικές προσπάθειες για την αντιμετώπιση των δυσχερειών αυτών πρέπει να προβλεφθεί η συμμετοχή στη χρηματοδότηση των εν λόγω ενισχύσεων από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, εντός των ορίων των πιστώσεων που είναι εγγεγραμμένες στον προϋπολογισμό γι' αυτό το σκοπό·

ότι θα πρέπει να καταστεί δυνατή η χορήγηση από τις πορτογαλικές αρχές μιας πριμοδότησης από τον κρατικό προϋπολογισμό στους κατόχους αλόγων οι οποίοι βρίσκονται στις περιφέρειες που επλήγησαν περισσότερο από την ξηρασία αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΩΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Μέτρα υπέρ των παραγωγών σιτηρών

Άρθρο 1

1. Επιτρέπεται στην Πορτογαλία να χορηγήσει ειδική ενίσχυση για τους παραγωγούς μαλακού σίτου, κριθής, σίκαλης και τριτικαλίου οι οποίοι εθίγησαν ιδιαίτερα από την ξηρασία που έπληξε την Πορτογαλία από το φθινόπωρο του 1991 έως την άνοιξη του 1992.

2. Θεωρείται ότι εθίγησαν ιδιαίτερα οι παραγωγοί σιτηρών των οποίων, η παραγωγή κατά το 1992, ήταν κατά μέσο όρο ανά εκτάριο στην εκμετάλλευσή τους λιγότερο από 1 000 χιλιόγραμμα μαλακού σίτου, 850 χιλιόγραμμα κριθής και τριτικαλίου και 650 χιλιόγραμμα σίκαλης.

Άρθρο 2

Δύνανται να επωφεληθούν της ενίσχυσης οι παραγωγοί οι οποίοι υπέβαλαν δήλωση καλλιεργειών με βάση το καθεστώς ειδικής ενίσχυσης, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90 του Συμβουλίου [1], καθώς και, σε περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες, στους υπολοίπους παραγωγούς που δύνανται να αποδείξουν ότι επλήγη η καλλιέργεια σιτηρών τους.

[1] ΕΕ αριθ. L 362 της 27. 12. 1990, σ. 28.

Άρθρο 3

1. Το ποσό της ενίσχυσης δεν μπορεί να υπερβαίνει:

— 215 Ecu ανά εκτάριο για το μαλακό σίτο,

— 165 Ecu ανά εκτάριο για την κριθή και το τριτικάλι,

— 120 Ecu ανά εκτάριο για τη σίκαλη.

2. Οι παραγωγοί οι οποίοι εθίγησαν ιδιαίτερα και των οποίων η παραγωγή ανά σιτηρό ήταν κατώτερη από τις ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, δικαιούνται μερική ενίσχυση. Στην περίπτωση αυτή, τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1, θα μειωθούν αναλόγως της διαφοράς ανάμεσα στην απόδοση που πράγματι επιτεύχθηκε και στην αξία που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

Άρθρο 4

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος τίτλου και ιδίως εκείνες που αφορούν τους ελέγχους θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 26 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 [1].

ΤΙΤΛΟΣ II

Μέτρα υπέρ των κτηνοτρόφων

Άρθρο 5

Επιτρέπεται στην Πορτογαλία να θεσπίσει ειδικό καθεστώς ενισχύσεων για την ξηρασία υπέρ των παραγωγών που έχουν στην κατοχή τους θηλάζουσες αγελάδες, γαλακτοπαραγωγές αγελάδες, προβατίνες ή/και αίγες, οι οποίες βρίσκονται στις περιοχές, που επλήγησαν από την εξαιρετική ξηρασία που εκδηλώθηκε στην Πορτογαλία από το φθινόπωρο του 1991 έως την άνοιξη του 1992 και οι οποίοι δεσμεύονται να διατηρήσουν τα κοπάδια τους μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι περιφέρειες:

— που επλήγησαν ιδιαίτερα απαριθμούνται στο παράρτημα I,

— που επλήγησαν πολύ σοβαρά απαριθμούνται στο παράρτημα II,

— που επλήγησαν σοβαρά απαριθμούνται στο παράρτημα III.

Άρθρο 6

Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 5, δύναται να χορηγηθεί ειδική ενίσχυση για την ξηρασία στους παραγωγούς οι οποίοι έχουν στην κατοχή τους θηλάζουσες αγελάδες που έλαβαν για το 1991 την πριμοδότηση για τη διατήρηση του κοπαδιού θηλαζουσών αγελάδων, η οποία θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1357/80 [2].

Όταν την 1η Σεπτεμβρίου 1992 είχαν στην κατοχή τους αριθμό θηλαζουσών αγελάδων:

— ίσο προς τον αριθμό για τον οποίο χορηγήθηκε η πριμοδότηση αυτή στα πλαίσια του έτους 1991, η ενίσχυση δύναται να χορηγηθεί, το πολύ, για αυτό τον αριθμό ζώων,

— μικρότερο από τον αριθμό των ζώων για τα οποία χορηγήθηκε η πριμοδότηση στα πλαίσια του έτους 1991, λαμβάνεται υπόψη ο χαμηλότερος αυτός αριθμός,

— μεγαλύτερο του αριθμού των ζώων για τα οποία χορηγήθηκε πριμοδότηση στα πλαίσια του έτους 1991, λαμβάνεται υπόψη ο μεγαλύτερος αυτός αριθμός αρκεί τα ζώα να τα είχε ήδη στην κατοχή του την 1η Ιανουαρίου 1992, και με την επιφύλαξη της διενέργειας κατάλληλου ελέγχου από τις αρμόδιες αρχές.

Χορηγείται επίσης ενίσχυση στους παραγωγούς οι οποίοι έχουν στην κατοχή τους θηλάζουσες αγελάδες που αναφέρονται στο άρθρο 5 και οι οποίοι, μην έχοντας λάβει την πριμοδότηση για τη διατήρηση του κοπαδιού θηλαζουσών αγελάδων στα πλαίσια του έτους 1991, μπορούν να αποδείξουν, ικανοποιώντας την απαίτηση της αρμόδιας αρχής, ότι έχουν πράγματι στην κατοχή τους θηλάζουσες αγελάδες ικανές να επιλεγούν στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1357/80 τουλάχιστον κατά την περίοδο από 1η Ιανουαρίου έως 1η Σεπτεμβρίου 1992. Η ενίσχυση χορηγείται το πολύ για τον αριθμό αυτό των θηλαζουσών αγελάδων.

Άρθρο 7

Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 5 δύναται να χορηγηθεί ειδική ενίσχυση στους πορτογάλους παραγωγούς που παραδίδουν ή πωλούν αμέσως γάλα ή γαλακτοκομικά προϊόντα και η ατομική ποσότητα αναφοράς των οποίων, που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 [3] εναι μικρότερη ή ίση με 60 000 χιλιόγραμμα. Η ενίσχυση χορηγείται μόνο στους παραγωγούς που βρίσκονται στις περιφέρειες που επλήγησαν ιδιαίτερα ή πολύ σοβαρά και οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 5· οι παραγωγοί αυτοί πρέπει να μπορούν να αποδείξουν ότι πράγματι είχαν στην κατοχή τους γαλακτοπαραγωγές αγελάδας, τουλάχιστον, κατά την περίοδο από 1η Ιανουαρίου έως 1η Σεπτεμβρίου 1992. Η ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί το πολύ, γι' αυτό τον αριθμό γαλακτοπαραγωγών αγελάδων. Σε κάθε περίπτωση, γαλακτοπαραγωγές αγελάδες που μπορούν να επωφεληθούν της ενίσχυσης δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις δεκαεπτά.

Άρθρο 8

Σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 5 δύναται να χορηγηθεί ειδική ενίσχυση για την ξηρασία στους παραγωγούς που έχουν στην κατοχή τους προβατίνες και αίγες που επωφελήθηκαν από την πριμοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 [4] για την περίοδο εμπορίας 1992. Η πριμοδότηση χορηγείται το πολύ για τον αριθμό αυτό προβατίνων ή/και για τις αίγες, που είναι επιλέξιμες υπό την επιφύλαξη του κατάλληλου ελέγχου από τις αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 9

1. Το ύψος της ειδικής ενίσχυσης για την ξηρασία καθορίζεται σε:

α) όσον αφορά τις περιφέρειες που επλήγησαν ιδιαίτερα 145 Ecu ανά θηλάζουσα αγελάδα, 14,5 Ecu ανά προβατίνα και 14,5 Ecu ανά αίγα·

β) όσον αφορά τις περιφέρειες που επλήγησαν πολύ σοβαρά, 110 Ecu ανά θηλάζουσα αγελάδα, 11 Ecu ανά προβατίνα και 11 Ecu ανά αίγα·

γ) όσον αφορά τις περιφέρειες που επλήγησαν σοβαρά, τα ποσά που αναφέρονται στο στοιχείο β) μειώνονται κατά 32 %·

(1) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 140 της 5. 6. 1980, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.
(4) ΕΕ αριθ. L 289 της 7. 10. 1989, σ. 1.

δ) όσον αφορά τις γαλακτοπαραγωγές αγελάδες και τις ιδιαιτέρως ή πολύ σοβαρά πληγείσες περιφέρειες, 75 Ecu ανά αγελάδα.

2. Αν τα ζώα δεν ήταν παρόντα κατά τη διάρκεια όλης της περιόδου από 1η Ιανουαρίου έως 1η Μαΐου 1992 στις περιφέρειες που αναφέρονται στο άρθρο 5, τα μέγιστα ποσά αυτά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μειώνονται ανάλογα με την περίοδο κατά την οποία ήταν παρόντα.

Άρθρο 10

Η Επιτροπή καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος τίτλου σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 [1], στην περίπτωση των θηλαζουσών αγελάδων, σύμφωνα με εκείνη που προβλέπεται από το άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 για τις γαλακτοπαραγωγές αγελάδες ή σύμφωνα με εκείνη που προβλέπεται από το άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 στην περίπτωση των προβατίνων ή/και των αιγών.

ΤΙΤΛΟΣ III

Λοιπές διατάξεις

Άρθρο 11

Ως συμπλήρωμα της ειδικής ενίσχυσης για την ξηρασία, επιτρέπεται στην Πορτογαλία να χορηγήσει, στις περιφέρειες που επλήγησαν ιδιαίτερα και πολύ σοβαρά, με βάση τον κρατικό της προϋπολογισμό, ενίσχυση η οποία δεν υπερβαίνει το ποσό των 110 Ecu ανά φοράδα αναπαραγωγής ηλικίας μεγαλύτερης των 12 μηνών.

Άρθρο 12

1. Η Κοινότητα συμμετέχει στη χρηματοδότηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στους τίτλους I και II του παρόντος κανονισμού, εκτός των ορίων των πιστώσεων που είναι εγγεγραμμένες στον προϋπολογισμό για το σκοπό αυτό. Οι ενισχύσεις αυτές θεωρούνται ως παρέμβαση με την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 [2].

2. Τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μετατρέπονται με βάση τη γεωργική ισοτιμία που ισχύει την 1η Ιουλίου 1992.

Άρθρο 13

Η Πορτογαλία λαμβάνει τα μέτρα που απαιτούνται για να διασφαλιστεί ότι οι ενισχύσεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό χορηγούνται μόνο σε όσους τις δικαιούνται. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν ιδίως τις δέουσες κυρώσεις σε περίπτωση υποβολής αιτήσεως για ενίσχυση στην οποία αναφέρονται δολίως ή από σοβαρή αμέλεια ανακριβή στοιχεία.

Σύμφωνα με το παρόν άρθρο η Πορτογαλία ενημερώνει την Επιτροπή για τα μέτρα τα οποία λαμβάνει.

Άρθρο 14

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

---

[1] ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24.

[2] ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΠΟΥ ΕΠΛΗΓΗΣΑΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΗΡΑΣΙΑ

Περιφέρεια Alentejo

— Αγροτική ζώνη 61 (1)

— Concelho de Mourão

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΠΟΥ ΕΠΛΗΓΗΣΑΝ ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΗΡΑΣΙΑ

Περιφέρεια Beira Interior

— Αγροτικές ζώνες 33, 34, 35, 36 (εκτός του Fornow de Algodres) 37, 38 και 39

Περιφέρεια Ribatejo και Oeste

— Concelho de Gavião

Περιφέρεια Alentejo

— Αγροτικές ζώνες 53, 54, 55, 56, 57, 58 (εκτός του Mourão), 59 και 60

Περιφέρεια Algarve

— Αγροτικές ζώνες 64, 65 (εκτός Faro και Olhão) και 66

— Concelho de Silves

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΠΟΥ ΕΠΛΗΓΗΣΑΝ ΣΟΒΑΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΗΡΑΣΙΑ

Περιφέρεια Trás os Montes

— Αγροτικές ζώνες 12, 13, 20 (εκτός S. João de Pesqueira) και 21 (εκτός Carrazeda de Anslães)

— Concelho de Macedo de Cavaleiros

Περιφέρεια Beira Interior

— Αγροτική ζώνη 40

— Concelho de Fornos de Algodres

Περιφέρεια Beira Litoral

— Αγροτικές ζώνες 27, 28, 29, 30 και 31

Περιφέρεια Ribatejo et Oeste

— Αγροτικές ζώνες 47, 48, 49 και 50 (εκτός Gavião)

— Concelhos de: Santarém, Cartaxo και Montijo

Περιφέρεια Alentejo

— Αγροτικές ζώνες 51 και 52

Περιφέρεια Algarve

— Αγροτικές ζώνες 62, 63 (εκτός Silves) και 65 (εκτός Castro Marin)

---

(1) Σύμφωνα με το Ν.Δ. 46/89 της 15ης Φεβρουαρίου 1989.